

»På længere sigt kan man alternativt ud over en fortsættelse af den nuværende situation med en kombination af stormagtssamarbejde og integration i grove træk forestille sig tre udviklingsmuligheder.«

Den første, de nævner, er magtrivalisering mellem EU og Rusland eller mere bredt mellem Vesten og Rusland. O.k., det er altså den gamle Øst-Vest-magtrivalisering.

Så nævner de den anden mulighed:

»En fornyet magtrivalisering mellem de europæiske stormagter svarende til perioderne før Første og Anden Verdenskrig.«

Det er jo også en reel mulighed, og den er ikke rar, det indrømmer jeg. Jeg er også bange for denne renationalisering, som man kalder den. Det være også sagt med venlig hilsen til JuniBevægelsen osv.

Men så kommer den tredje mulighed. Det er det stærkere integrerede Europa, og det er de jo stærke tilhængere af her. Der skriver de Herren hjælpe mig:

»Et stærkere integreret Europa, hvor EU vil udgøre en kerne, der omkring sig vil have en række stater med vekslende tilknytningsforhold. Hvis dette helt integrerede Europa også skal omfatte Rusland, må det dog forudsætte en yderligere svækkelse af Rusland.«

Når man tænker på, hvordan Rusland er på knæene i dag, og de altså skal yderligere svækkes, så ligner det en krigserklæring til Rusland. Og jeg er helt overbevist om, at hvis det bliver tonen i Vesten, så vil det også blive opfattet sådan i Rusland. Men det er faktisk, hvad SNU's formandskab skriver.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Keld Albrechtsen, og jeg går ud fra, vi ikke diskuterer SNU-rapporten, der er udkommet i dag, men diskuterer det beslutningsforslag, vi rent faktisk har med at gøre.

Men når hr. Keld Albrechtsen siger, at det sikkerhedspolitiske tomrum er en forkert præmis – og det var det, hr. Keld Albrechtsen sagde – så ville jeg ønske, hr. Keld Albrechtsen tog på nogle af de ture med NATO's parlamentarikerforsamling, der hedder NAA.

Som jeg ganske kort sagde før, var jeg i Moskva og diskutere udvidelsen af NATO. Det, der slog mig mest – og enhver skeptiker over for udvidelse af NATO blev i hvert fald overbevist om at have taget fejl, når han hørte det – var, hvad de sagde fra Rumænien, fra Ungarn, fra

Tjekkiet, fra Litauen og fra Letland; jeg mener ikke, der var nogen fra Estland med. Deres begrundelse for, hvorfor det var nødvendigt at få et medlemskab af NATO hurtigst muligt, var, at de frygtede, hvad der var ved at ske.

Det kan godt være, hr. Keld Albrechtsen i virkeligheden i sit stille sind er så gammeldags, at han tænker: Det kan såmænd ikke gå så galt, andet end at vi får det gamle Sovjetunionen tilbage. Det var jo det, han kom til at sige ved en fejltagelse før i stedet for Rusland. Men for mig og for Fremskridtspartiet er det utrolig vigtigt, at vi får fyldt det tomrum ud, som ligger mellem Øst og Vest for øjeblikket, at vi får lagt sikkerhedsnettet ud, således at der ikke bliver en ny stor krig i Europa, hvor vi netop når til den konklusion, som hr. Albrechtsen nåede til tidligere i denne debat, at de baltiske lande ville blive taget som gidsler af Rusland.

Det er netop det, vi skal forhindre, og derfor er vi nødt til det, og derfor kan det ikke nytte noget, at hr. Albrechtsen siger, at dette her sikkerhedspolitiske tomrum, som nævnes i den fine rapport, er en forkert præmis. Det er det absolut ikke. Jeg ønsker ikke at diskutere rapporten, men jeg ønsker, at vi får slået fast, at det er nødvendigt, at vi er med til at hjælpe de andre til frihed.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen sagde, at SNU er gammeldags. Det var i hvert fald nogenlunde indholdet af de bemærkninger, hr. Keld Albrechtsen kom med, og det kan man så være enig eller uenig i, men SNU har ikke desto mindre leveret en rapport, som ser ud til at være spændende.

Hr. Gert Petersen sagde, at jeg havde sagt, det var en glimrende rapport. Jeg sagde nu ikke, det var en glimrende rapport, jeg sagde, det var et glimrende grundlag at diskutere på. Jeg tror også, at det er en glimrende rapport, for ligesom hr. Gert Petersen har jeg heller ikke læst meget andet end resumeet, for så hurtigt læser jeg ikke. Vi har vist alle sammen den fornemmelse, at der i rapporten står ting, vi er enige i, men også ting, vi ikke bryder os om. Det Radikale Venstre har det sådan, at vi også gerne vil være med til at diskutere ting, selv om det er på et grundlag, vi egentlig ikke rigtig bryder os om at røre ved, men vi tager diskussionen under alle omstændigheder.

Hr. Gert Petersen læste højt fra et afsnit af konklusionen, som han bad mig tage stilling til.